

има преставити божествено света правление, то естъ показати, како родъ човечески подъ провидѣніемъ Божества стоѣћи све више къ болѣму то естъ доброду спѣшити мора; она намъ показати има, да се свако зло и неправда, која е чрезъ люде или народе кадъ годъ учинѣна временомъ опетъ на нѣи саме повратити мора (Немезисъ), чимъ се после добромѣ наново могућность подае, появити се; она намъ има изложити несигурность унутрашнѣи спољашнѣи разрѣшаванѣи такови дружевни или народнѣи отношения, при кои утемелживаню и образованю нѣе право и правица него партайство и сила владала. Као Омировъ Зевсъ гледи и она са равнсправедливимъ окомъ како на оне у крви огрезнуге и грабежомъ обтерећене, тако и на оне зноявне народе, кои се тио и спокойно плодомъ свои нѣива и млекоомъ свои стаада ране. По полезнимъ занимањима и художествама, по нравима и законима, по играма и песмама учимо народе занста дублѣ и болѣ познавати, неголъ на бориштама и варљивомъ путу политическе Историѣ. На овима редко видимо што друго, него, како е кои народъ убияо или се убияти давао: у онима учимо како е живио, мислио, осећао и веселио се; овде видимо само тело народа, тамо можемо нѣгову душу познати. Времена су се яко променула; воздухъ, съ коимъ нова наступаюћа Епоха просвештенија долази, светъ е изъ далека овео.